

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/184/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7109200468
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičíková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7109200468.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Veščičíkovej a členiek senátu JUDr. Gizely Majerčák a JUDr. Slávky Zborovjanovej v spore žalobcu ASANARATES s.r.o., Košice, Park Angelinum 4, IČO: 36 606 693, zast. JUDr. Vladimírom Kotosom, advokátom, Advokátska kancelária, Košice, Žižkova 6, proti žalovanému Petit Press, a.s. Bratislava, Bratislava, Lazaretská 12, IČO: 35 790 253, zast. PALŠA a PARTNERI ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA spol. s r. o., Prešov, Masarykova 13, IČO: 36 492 086, o ochranu osobnosti, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu 11C/14/2009-459 z 13.7.2020 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len súd) uznesením žalobcovi priznal proti žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%, ktoré mu je povinný zaplatiť žalovaný vo výške, o ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobca žalobou, doručenou mu 12.1.2009 žiadal uložiť žalovanému povinnosť zverejniť do 5 dní od právoplatnosti rozsudku v denníku Košický Korzár vyhlásenie o nepravdivosti skutočností uvádzaných v denníku Košický Korzár zo dňa 14.11.2008 v článku „Učiteľka: Dajte jed ochutnať vnúčatám!“ na strane 1, 2, ospravedlnenie a zaplatiť mu nemajetkovú ujmu vo výške 20.000,00 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, ako aj náhradu trov konania. Podaním, doručením súdu 30.9.2010 žalobca zobrať žalobu čiastočne späť a to v rozsahu uloženia povinnosti zverejniť v denníku Košický Korzár vyhlásenie o nepravdivosti skutočností uvádzaných v denníku Košický Korzár zo dňa 14.11.2018 v článku „Učiteľka: Dajte jed ochutnať vnúčatám!“ na strane 1, 2 a ospravedlnenie. Svoje späťvzatie odôvodnil tým, že od uverejnenia článku (14.11.2008) do späťvzatia uplynulo dlhšie časové obdobie (2 roky), preto uverejnenie opravy, by bolo nielen nezrozumiteľné čitateľom, ale dokonca by mohlo sťažiť doposiaľ ťažko obnovované dobré meno žalobcu pripomínaním skutočností spred viac ako 2 rokov. Podaním, doručeným súdu 11.10.2010 žalovaný súhlasil s čiastočným späťvzatím žaloby. Rozsudkom 11C/14/2019 -131 z 18.9.2013 súd konanie v časti o povinnosti zverejniť v denníku Košický Korzár vyhlásenie o nepravdivosti skutočností uvádzaných v denníku Košický Korzár zo dňa 14.11.2008 v článku „Učiteľka: Dajte jed ochutnať vnúčatám!“ na strane 1,2 a ospravedlnenie zastavil. Žalobu v časti o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 20.000,- eur zamietol a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy právneho zastúpenia vo výške 4.710,05 eur k rukám právneho zástupcu žalovaného do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Proti tomuto rozsudku v zamietajúcej časti, t. j. voči výroku, ktorým bola žaloba v časti o zaplatenie nemajetkovej ujmy 20.000,00 eur zamietnutá a voči výroku o trovách konania podal žalobca odvolanie. Krajský súd v Košiciach, ako odvolací súd uznesením 3Co/584/2013-165 z 28.4.2014 rozsudok v napadnutej zamietajúcej časti a vo výroku o trovách konania zrušil a v zrušenom rozsahu vrátil vec súdu prvého

stupňa na ďalšie konanie. Rozsudkom 11C/14/2009-269 z 9.2.2016 súd po vrátení veci na ďalšie konanie žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi nemajetkovú ujmu vo výške 15.000,00 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Rozhodnutie o trovách konania ponechal súd na samostatné uznesenie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný a to proti výroku, ktorým súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi nemajetkovú ujmu vo výške 15.000,00 eur. Krajský súd v Košiciach, ako odvolací súd rozsudkom 9Co/141/2016-326 z 23.2.2017 napadnutý, vyhovujúci výrok rozsudku potvrdil a žalovanému uložil povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania žalobcu v celom rozsahu. Výrok rozsudku z 9.2.2016, 11C/14/2009-269, ktorým súd žalobu v časti zamietol, nadobudol právoplatnosť 25.2.2016. Výrok, ktorým súd uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi nemajetkovú ujmu vo výške 15.000,00 eur nadobudol právoplatnosť 3.4.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach 9Co/141/2016-326 z 23.2.2017. Proti rozsudku Krajského v Košiciach 9Co/141/2016-326 z 23.2.2017 podal žalovaný dovolanie, ktoré bolo uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 4Cdo 135/2018 z 26.2.2019 odmietnuté a žalobkyni bol priznaný nárok na náhradu trov dovolacieho konania. V ďalšom súdu prvej inštancie zostávalo rozhodnúť o trovách konania, keďže rozhodnutie o trovách konania ponechal súd na samostatné uznesenie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Súd, vychádzajúc z § 251, § 255 ods. 1, 2 C.s.p., poukázal, o.i. na to, že zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy (sudcovské právo) alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Keďže žalobcu nemožno zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku sporu na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania v tomto prípade mal za potrebné riešiť, čo je základne a čo sprevádzajúce, pričom za základne sa považuje rozhodnutie, že do práva žalobcu bolo zasiahnuté. Otázka výšky nemajetkovej ujmy je potom druhoradá a nadväzujúca. V prejednávanej spore bol žalobca plne procesne úspešný, nakoľko mal plný úspech, čo do základu uplatneného nároku (náhrada nemajetkovej ujmy), kedy výška plnenia (15.000,00 eur) vyplývajúca z tohto jeho procesného úspechu závisela od úvahy súdu. Z uvedeného dôvodu, preto súd rozhodol tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

3. Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný a navrhol uznesenie zmeniť.

4. V odvolaní poukázal, o.i. na to, že súd rozsudkom z 18.9.2013 konanie v časti povinnosti zverejniť denníku Košický Korzár vyhlásenie o nepravdivosti skutočností uvádzaných v denníku Korzár zo dňa 14.11.2008 v článku: „Učiteľka: Dajte jed ochutnať vnúčatám!“ na strane 1,2 tej časti, že tromi ročnými chlapcami nájdená nástraha dňa 4.11.2008 v areáli materskej škôlky v Košiciach na ulici Šafárikovej, použitie ktorej sa nepreukázalo, nebola položená pracovníkmi deratizačnej obchodnej spoločnosti ASANARATES s.r.o. a ospravedlnenie zastavil, že súd pripustil späťvzatie žaloby, a vo vzťahu k nárokom žalobcu uplatneným v žalobe proti žalovanému v tejto časti konanie zastavil a rozhodnutie tejto časti nadobudlo právoplatnosť, ktoré je zastavenie súdneho sporového konania je prejavom procesného neúspechu žalobcu a nie iba dôsledkom úvahy súdu, keďže sa týkalo právneho základu daného samotnou žalobou žalobcu. Uviedol, že ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Citujúc znenie § 256 ods. 1 C.s.p. zdôraznil, že súd v rozpore so zákonom nechal so zreteľom na procesný úspech žalovanej sporovej strany v sporovom konaní (dôsledok späťvzatia žaloby žalobcom), že predmetná časť súdneho sporového konania vyvolaná žalobou žalobcu, ktorá bola po späťvzatí súdom právoplatne zastavená, nepochybne nemá také prvky, o ktorých súd prvej inštancie uvažuje v odôvodnení uznesenia - sudcovská úvaha, či znalecká činnosť. O.i. poukázal aj na to, že žalobca v súdnom konaní nebol procesne úspešný ani vo vzťahu k uplatneniu nemajetkovej ujmy, ktorú si uplatnil v rozsahu 20.000,00 eur a súd mu ju priznal v rozsahu 15.000,00 eur, že v súdnych sporových konaniach sa vo vzťahu k náhrade trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t.j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane, a ak sporová strana nemala plný úspech vo veci, vždy má čiastočný úspech vo veci, t.j. každá strana je sčasti úspešná a sčasti neúspešná. Zdôraznil, že nová právna úprava (Civilný sporový poriadok) už neobsahuje tzv. špeciálne skutkové podstaty, ale dve (v § 255 ods. 1,2 C.s.p.) a je prioritne založená na vlastnej zodpovednosti sporových strán za úspešný výsledok sporu, vrátane tej časti konania, ktorá sa týka nároku na náhradu trov konania. Navrhol uznesenie zmeniť a žalobcovi nepriznať náhradu trov konania, resp. uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu, okrem iného, uviedol, že uznesenie považuje za vecne a právne správne. V súvislosti s námietkami žalovaného k výroku napadnutého rozhodnutia o nepriznaní náhrady trov konania v obdobných veciach žalobca, poukázal na doterajšiu rozsiahlu judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v konaniach vedených pod sp. zn. 5 M Cdo 7/2010, 3 M Cdo 4/2009 a 5 Cdo 202/2009 z ktorej jednoznačne vyplýva, že priznanie nároku na náhradu trov konania v plnom rozsahu je dané, ak je žalobca úspešný v hlavnom predmete konania, ktorým primárne je ochrana osobnosti, resp. dôstojnosti a dobrej povesti, nakoľko priznanie rozsahu náhrady trov konania sa totiž opiera o hmotné právo, spravidla o právne normy, v ktorých je rozsah nároku upravený vymedzením právne relevantných kritérií. Pre priznanie plnej náhrady trov konania v tomto prípade nie je podstatný rozsah čiastočného úspechu sporovej strany (v nepatrnnej alebo prevažnej časti), vzhľadom k čomu je namieste priznať náhradu trov konania v celom rozsahu v tých prípadoch, ak je žalobca úspešný v hlavnom predmete sporu. Z odôvodnenia rozsudku Okresného súd Košice I 11C/14/2009 - 269 z 09.02.2016 (ďalej len „rozsudok OS KE I“) mu vyplynulo, že: „Vykonaným dokazovaním, výsluchom svedkov je súd toho názoru, že k zásahu dobrej povesti navrhovateľa došlo konaním odporcu, uverejnené články zasiahli do dobrej povesti navrhovateľa a boli objektívne spôsobilé do nej zasiahnuť a poškodiť ho závažným spôsobom (str. 17, druhý odsek). S ohľadom na cit. obsah rozsudku OS KE I, konštatoval, že súd uznal dôvodnosť podanej žaloby v hlavnom predmete konania (porušenie a zásah do práv žalobcu), a preto priznal žalobcovi za zásah do jeho práv náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 15.000,00 eur (žalobca mal plný úspech vo veci). Je preto takmer isté, že v prípade, ak by neuplynula doba počas ktorej bolo možné využiť prostredníctvom súdneho rozhodnutia zakotvené práva, ktorých ochranu sa žalobca svojou žalobou snažil domôcť, žalobca by nezobral žalobu v časti o povinnosti zverejniť v denníku Košický Korzár vyhlásenie o nepravdivosti skutočností uvádzaných v denníku Košický Korzár zo dňa 14.11.2008 a žiadosť o ospravedlnenie späť (výlučne z dôvodu svojej následnej ochrany dobrého mena a uplynutiu času), a súd prvej inštancie by mu s ohľadom na odôvodnenie rozsudku (a teda, že vyhovie žalobe v tomto uplatnenom rozsahu vychádza z rovnakého právneho základu, právnych skutočností a skutkových okolností, ako v časti súdom priznanej náhrady nemajetkovej ujmy - a to vysloveniu zásahu) vyhovel aj v týchto nárokoch (objektívna kumulácia). Poukázal na to, že pri objektívnej kumulácii treba za plný úspech považovať aj to, ak strana uspeje pri uplatňovaní jedného nároku. Namietanie procesnej zodpovednosti zastavenia konania pri týchto nárokoch je preto nedôvodné a takáto interpretácia by mohla nadobudnúť až rozmery odmietnutia spravodlivosti, nakoľko sa nejednalo o zjavne neopodstatnené a neúčelné bránenie práva. Bolo by preto nespravodlivé (a hlavne neprípustné), ak by odvolací súd vyhovel alibistickému výkladu zásady úspechu prezentovanom v odvolaní a z uvedeného dôvodu znížil rozsah priznaného nároku na náhradu trov konania. Zdôraznil, že účelom ochrany osobnosti/dobrej povesti, ktorú poskytuje Občiansky zákonník a v prípade súdneho sporu súci SR nie je náprava nezákonnosti, ale účinná ochrana subjektívnych práv fyzickej osoby alebo právnickej osoby v reálnom čase, že relevantné okolnosti neumožňovali súdu takto vymedzený účel naplniť, pretože v čase rozhodovania (po viac ako 2 resp. 7 rokoch) už prípadné zásahy do práv žalobcu boli značným pričinením žalobcu zmiernené. Primárne zodpovedný za neoprávnený zásah je v danom prípade žalovaný, ktorý v priebehu konania neprejavil minimálnu snahu aspoň o zmiernenie neoprávneného zásahu do ochrany osobnosti, a preto by mal zodpovedať aj za náhradu trov konania. Žiadal odvolanie zamietnuť a priznať žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

6. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1, 2 C.s.p. - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1 C.s.p. a uznesenie potvrdil ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p., lebo súd vecne správne rozhodol a vec správne právne posúdil, odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje na dôvody, ktoré odkazuje, na čom nič nemení ani podané odvolanie žalovaným.

7. Ani jeden zo žalovaných uplatnených odvolacích dôvodov nie je daný.

8. Súd vec správne právne posúdil, použil správny predpis a správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval, tzn. z podradenia skutkového stavu po právnu normu vyvodil správne závery a právo na povinnostiach strán sporu, na čom nemenia ani skutočnosti uvedené v odvolaní žalovaného. Námietka žalovaného, že súd mal rozhodnúť podľa zásady pomerného úspechu, resp. neúspechu vo veci, že žalobca mal vo veci úspech len čiastočný, že zavinil, o.i. aj čiastočné zastavenie konania, je bez právneho významu.

9. Vo vzťahu k žalovaným namietanej skutočnosti, že žalobca zobral žalobu v časti o povinnosť zverejniť denníku Košický korzár vyššie citované vyhlásenie o nepravdivosti skutočností uvádzaných v denníku Košický korzár zo dňa 14.11.2008 späť, je potrebné uviesť, že princíp zavinenia na zastavenie konania sa uplatňuje v súvislosti s aplikáciou § 256 ods. 1 C.s.p.

10. Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

11. Vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásadu úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie uvedená v § 256 C.s.p. znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli. Náhrada týchto trov sa prisudzuje bez ohľadu na meritórny výsledok sporu. Pojem procesné zavinenie v súvislosti s aplikáciou § 256 C.s.p. sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. Zavinenie však nie je možné interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu k príčinnej súvislosti, ktorou príčinou je správanie sa strany sporu (teda aj jej prejav vôle spočívajúci napr. v späťvzťatí žaloby a dôsledkom je vznik trov protistrany. Pokiaľ jedna procesná strana zaviní, že konanie muselo byť zastavené, pričom o veci nemôže byť meritórne rozhodnuté, a tým zistené, či bola žaloba podaná dôvodne, vzniká jej zásadne povinnosť nahradiť druhej procesnej strane trovy konania. Za osobu, ktorá zavinila zastavenie konania, je považovaný aj žalovaný, ktorý svoj dlh splnil po začatí sporu a vyvolal tým u žalobcu nevyhnutnosť späťvzťatia dôvodne podanej žaloby.

12. V súvislosti z vyššie citovaným zákonným ustanovením vo vzťahu k čiastočnému zastaveniu konania a to čiastočným späťvzťatím žaloby žalobcu v rozsahu nároku o povinnosť zverejniť v denníku Košický Korzár vyhlásenie o nepravdivosti skutočností uvádzaných v denníku Korzár zo dňa 14.11.2008 v predmetnom článku, je potrebné uviesť, že predmetné späťvzťatie žaloby a to v jej časti nezavinil žalobca, tak ako na to poukazuje žalovaný, ale bolo výsledkom dlhého časového odstupu takmer dvoch rokov od uverejnenia článku, pričom uloženie takejto povinnosti stratilo význam a navyše by mohlo sťažiť doposiaľ ťažko obnovenú dobrú povesť žalobcu pripomínaním skutočností pred viac ako dvoch rokov. Ochrana žalobcu v tomto smere by preto nespĺnila svoj cieľ a žalovaný s čiastočným späťvzťatím žaloby súhlasil. O.i. je potrebné poukázať na tú skutočnosť, že súd prvej inštancie vo vzťahu k ďalšiemu nároku na ochranu osobnosti a to náhradu nemajetkovej ujmy v rozsahu 15.000,00 eur vyhovel, pričom dôvodom na priznanie tohto nároku bola aj úspešnosť žalobcu vo vzťahu k základu tohto nároku, ktorý okrem vyplynul aj z rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach 9Co/141/2016-326 z 23.2.2017, ktorý v odôvodnení rozhodnutia v bode 27. uvádza, že v konaní bolo dostatočným spôsobom preukázané, že uverejnením predmetných článkov v regióne denníka Košický korzár s východoslovenskou pôsobnosťou bola vyvolaná negatívna reakcia v širokom okolí žalobcu, pričom s negatívnymi následkami sa žalobca musel vyrovnávať aj pri ďalšej podnikateľskej činnosti, že uverejnenie predmetných článkov vo všeobecnosti ale aj podnikateľských kruhoch vzbudilo nedôveru, podnikateľskú činnosť žalobcu a po uverejnení predmetných článkov v spomínanom regionálnom denníku sa žalobca preukázateľne stretol s negatívnymi reakciami okolia, ktoré spočívali v strate zákazok. Tieto skutkové zistenia odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie hodnotil ako závažné následky zásahu vyvolané predmetnými nepravdivými informáciami týkajúcimi sa žalobcu. Z uvedeného vyplýva, že bol daný základ nároku vo vzťahu k porušeniu práv žalobcu a zásahu do osobnosti žalobcu žalovaným a napokon aj k priznaniu náhrady nemajetkovej ujmy v rozsahu 15.000,00 eur.

13. Vo vzťahu k priznaniu nároku na zaplatenie nemajetkovej ujmy 15.000,00 eur súd urobil správny záver, pokiaľ priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100% proti žalovanému, lebo aj keď žalobca žadoval náhradu nemajetkovej ujmy v rozsahu 20.000,00 eur a súd mu priznal nárok na náhradu 15.000,00 eur a v prevyšujúcej časti nárok zamietol. Možno sa stotožniť so závermi súdu prvej inštancie, že výška plnenia závisela od úvahy súdu (sudcovské právo). V prípadoch, ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu (sudcovské právo) sa princíp zásady úspechu a neúspechu neuplatňuje, resp. nie je ho možné takýmto spôsobom formálne aplikovať. Zásada úspechu v prípade, ak výška plnenia závisela od úvahy súdu je v zmysle súdnej praxe potrebné posudzovať tak, že v prípadoch ak žalobcovi bola priznaná výška plnenia, ktorá závisela od úvahy súdu, nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku a nemožno ho „ad absurdum“ zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu. Vhodným riešením je, že žalobca má právo na plnú náhradu trov konania, avšak výlučne iba z prisúdenej sumy (nie zo sumy žalovanej).

Priznanie plnej náhrady trov konania výlučne z prisúdenej sumy je v tomto prípade zdôvodniteľné cez interpretáciu pojmu „úspech vo veci“ (§ 255 C.s.p.), keďže ten sa skúma, čo do právneho základu a niečo do výšky priznaného nároku.

14. Z uvedených dôvodov je rozhodnutie súdu v celom rozsahu správne..

15. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 C.s.p.

16. Žalobca mal v odvolacom konaní úspech, preto mu bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

17. Výsledok hlasovania - pomer hlasov :3 hlasy za (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).